

УДК. 338.48

Романків І.Я.

к.е.н., доцент кафедри обліку
в державному секторі економіки та сфері послуг,
Тернопільський національний економічний університет,

АНАЛІЗ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ СФЕРИ ПОСЛУГ РЕГІОНУ

Підкреслюючи важливість сфери послуг у постіндустріальному суспільстві, Топчієв О.Г. пов'язує економічне значення сфери послуг з тим, що вона значною мірою забезпечує відтворення населення та робочої сили, впливає на продуктивність суспільної праці, заощаджує робочий час населення, вивільняє населення від малопрофесійного самообслуговування. Соціальне значення сфери послуг в тому, що її рівень розвитку визначає якість життя і є одним з основних показників рівня людського розвитку взагалі [3].

Результати аналізу обсягу реалізованих послуг по регіонах України підтверджують, що найбільше послуг реалізовано у м. Києві – 117626,1 млн. грн. (35,7% загальноукраїнського рівня). Серед областей найвищий показник (26449,0 млн. грн. - 8% до загального показника по Україні) характерний для Одеської області. В областях Західного регіону даний показник не є таким високим. Вигідно виділяється лише Львівська область – 14572,7 млн. грн. або 4,4% до загального показника по Україні. По решти областях Західного регіону цей показник коливається від 0,5% (Чернівецька область) до 0,9 % (Рівненська область) [1, 81].

Тернопільська область на рівні держави займає лише 26 місце (2028,6 млн. грн., що становить 0,6% в загальному обсязі реалізованих послуг по Україні). Це один із найнижчих показників (менший обсяг реалізованих послуг лише у Чернівецькій області - 1582,3 млн. грн.). Зазначена частка, практично, є незмінною впродовж років, що підтверджує ще недостатньо конкурентні позиції сфери послуг в економіці області [1, 81]. Разом з тим, сфера послуг Тернопільщини є одним із секторів економіки, що характеризується приростом обсягів виробництва.

З врахуванням обсягу послуг, реалізованих підприємствами, що фінансуються з бюджету (в частині реалізації послуг за ринковими цінами), а саме 320,7 млн. грн. або 13,7%, загальний обсяг реалізованих послуг підприємствами сфери нефінансових послуг області у 2012 р. становив 2349,3 млн.грн. Приріст показника до рівня попередніх років склав: 18% до 2011 року, 36% до 2010 року, в 3,2 раза до 2005 року [1, 10]. У 2013 році обсяг реалізованих послуг зріс до 2693,8 млн. грн. (приріст до минулого року – 14,7%) [1, 9].

В структурі загального обсягу реалізованих послуг підприємствами Тернопільської області у 2012 році найвищу частку займає діяльність підприємств транспорту та зв'язку (57%), на операції з нерухомим майном, оренди, інжинірингу та надання послуг підприємцям припадає 29,1 відсотка [2, 201-203]. Впродовж десяти років ця тенденція зберігається незмінною. Проте, якщо у 2002 році частка послуг транспорту і зв'язку становила 76,1%, то у 2012 році вона зменшилася на 25 відсоткових пункти, в тому числі послуги пошти та зв'язку складають 30,5% (у 2002 році - 38,6%), послуги з перевезень усіма видами транспорту – 25,6% (у 2002 році - 36,8%). Слід відмітити, що зазначені зміни у структурі відбулися, в основному, за рахунок збільшення частки операцій з нерухомим майном з 6,3% до 10,8%, а також оренди машин та устаткування до 8,6%. Щодо решти видів послуг, то зокрема, діяльність у сфері інформатизації, інжинірингу, геології та геодезії, рекламної діяльності, надання інших комерційних послуг складає 5,3%, торгівля, ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку – 4,5%, надання комунальних та індивідуальних послуг, діяльність у сфері культури та спорту – 4,2%, освіти – 1,9%, охорони здоров'я та надання соціальної допомоги – 2,6%, діяльність готелів та надання інших місць для проживання – 0,7% [2, 201-203].

Основними пріоритетними напрямками стратегічного регіонального розвитку сфери послуг Тернопільщини можна визначити:

- розбудову і модернізацію інфраструктури транспорту, розширення мережі мобільного зв'язку та збільшення послуг комп'ютерного зв'язку;
- подальшу популяризацію основних видів туризму області;
- розширення мережі сучасних торговельних комплексів, розвиток та удосконалення сфери побутового обслуговування населення, ресторанного та готельного господарства, легалізація роздрібного товарообігу та послуг тощо;
- сприяння інноваційному інвестуванню підприємств, підтримка в перспективі на відповідній науковій основі розвитку мережевих та кластерних структур безпосередньо сервісного характеру;
- посилення взаємодії науково-дослідного сектору, закладів освіти та підприємств;
- удосконалення чинного законодавства щодо регламентування організації діяльності, обліку та оподаткування у сфері послуг;
- забезпечення взаємозв'язку цільових регіональних програмних документів із програмою стратегічного розвитку регіону та щорічними програмами.

З метою ефективного виконання задекларованих стратегічних проектів, виконання пріоритетних регіональних завдань у сфері послуг, вважаємо за доцільне, доповнити стратегічні програмні документи розробкою математичної моделі інвестиційно-інноваційної стратегії, а також фінансової стратегії.

Література:

1. Діяльність підприємств сфери послуг Тернопільської області за 2012 рік. Статистичний збірник: Головне управління статистики у Тернопільській області. – Тернопіль, 2013. – 98 с.

2. Статистичний щорічник Тернопільської області за 2012 рік. Головне управління статистики у Тернопільській області. – Тернопіль, 2013. – 439с.

3. Топчієв О.Г. Основи суспільної географії: навчальний посібник/О.Г. Топчієв. – Одеса: Астропринт, 2001. – 560 с.

УДК 336.76

Романчук А.Л.,

к.е.н., доцент кафедри обліку у виробничій сфері
Тернопільський національний економічний університет

ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ ТА ТЕХНІЧНИЙ АНАЛІЗ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ: ПЕРЕВАГИ ТА ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ

Фінансові інвестиції на сьогоднішній день, без сумніву, відіграють важливу роль у розвитку і ефективному використанні соціально-економічного потенціалу підприємства. На сьогоднішній день в процесі здійснення фінансового інвестування у вітчизняних підприємств постійно виникає низка проблем, таких, як пошук ресурсів для реалізації інвестиційної діяльності, обрання об'єкту, в який найдоцільніше буде вкласти кошти, вірогідність своєчасного повернення інвестованого капіталу. Велику роль у вирішенні цих питань відіграє економічний аналіз.

Сьогодні відсутня чіткість та єдність в методиці аналізу фінансових вкладень. На практиці виділяють два аналітичних напрямки – фундаментальний та технічний. Проте, який обрати з них для отримання необхідного інформаційного обґрунтування інвестиційних рішень є спірним та дискусійним питанням. Співставлення переваг та недоліків фундаментального і технічного аналізу дозволить обґрунтувати вибір одного з них (табл.1).

Фундаментальний аналіз – оцінка інвестиційних характеристик цінних паперів, що відображають фінансово-економічний стан емітенту чи галузі, до якої він належить. Технічний аналіз передбачає оцінку фінансових інструментів з точки зору їхньої ринкової кон'юнктури, досліджуючи динаміку курсів і об'ємів продажів.

Існує думка, що обидва напрямки аналізу вирішують одне й те саме завдання, але підходять до нього з різних сторін. Фундаменталісти вивчають причини, що призводять до змін на ринку, а технічні аналітики – результат. Фундаменталіст завжди задає питання: «Чому?».

Технічний аналітик, в свою чергу, вважає, що причина не важлива, оскільки ціна цінного паперу враховує все. Саме розуміння причин, хоч і з запізненням, є психологічною перевагою фундаментального аналізу.

Л. Л. Ігоніна в своїй праці зазначає, що послідовники фундаментального аналізу досліджують закономірності, які будуть діяти в майбутньому, технічного – аналізують динаміку цін в минулому.